

II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/990

od 10. travnja 2018.

o izmjeni i dopuni Uredbe (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu jednostavnih, transparentnih i standardiziranih (STS) sekuritizacija i komercijalnih zapisa osiguranih imovinom (ABCP-ovi) te zahtjeva za imovinu primljenu u okviru obratnih repo ugovora i metodologija procjene kreditne kvalitete

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2017/1131 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o novčanim fondovima ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 11. stavak 4., članak 15. stavak 7. i članak 22.,

budući da:

- (1) Člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1131 dopušta se da novčani fondovi ulažu u sekuritizacije ili komercijalne zapise osigurane imovinom (ABCP-ovi). Utvrđen je poseban poticaj za ulaganje u jednostavne, transparentne i standardizirane (STS) sekuritizacije odnosno ABCP-ove. Budući da Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ već sadržava zahtjeve za STS sekuritizacije i ABCP-ove, Uredba (EU) 2017/1131 treba se izmijeniti kako bi se uvela upućivanja na odredbe Uredbe (EU) 2017/2402 koje sadržavaju te zahtjeve.
- (2) Obratni repo ugovori omogućuju novčanim fondovima da provode svoju strategiju ulaganja i ostvaruju svoje ciljeve ulaganja u skladu sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2017/1131. Tom se uredbom zahtijeva da druga ugovorna strana u obratnom repo ugovoru bude kreditno sposobna i da je imovina koja se prima kao kolateral dovoljno likvidna i kvalitetna za ostvarenje ciljeva i ispunjenje obveza novčanih fondova u slučaju potrebe za likvidacijom takve imovine. Standardni ugovori koji se upotrebljavaju za obratne repo ugovore mogu doprinijeti cilju upravljanja rizikom druge ugovorne strane. Međutim, zbog određenih klauzula odnosna imovina u obratnim repo ugovorima može biti nedostupna upraviteljima novčanih fondova te stoga nelikvidna. Stoga je potrebno osigurati da je u slučaju neispunjavanja obveza ili prijevremenog raskida obratnog repo ugovora imovina dostupna upraviteljima novčanih fondova te da druga ugovorna strana ne ograničava prodaju imovine zahtjevom za prethodnu obavijest ili odobrenje.
- (3) Upravitelji novčanih fondova ne bi trebali biti obvezni primjenjivati posebnu prilagodbu vrijednosti imovine (korektivni faktor) ako druga ugovorna strana u obratnom repo ugovoru podliježe bonitetnim pravilima u skladu s pravom Unije. Kako bi se osigurala visoka kvaliteta kolaterala u okviru obratnih repo ugovora, upravitelji

⁽¹⁾ SL L 169, 30.6.2017., str. 8.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).

novčanih fondova primjenjuju dodatne zahtjeve kad druga ugovorna strana u ugovoru nije uređena pravom Unije ili nije priznata kao istovrijedna. Kako bi se osigurala dosljednost prava Unije, minimalni zahtjevi u pogledu korektivnih faktora trebali bi biti jednaki odgovarajućim zahtjevima iz Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (4) Upravitelji novčanih fondova trebali bi moći primijeniti veći korektivni faktor od minimalnog faktora iz Uredbe (EU) br. 575/2013 ako smatraju da je to potrebno kako bi osigurali da je kolateral primljen u okviru obratnih repo ugovora dovoljno likvidan, ako je to potrebno zbog tržišnih uvjeta. Osim toga, trebali bi pratiti i revidirati iznos zatraženog korektivnog faktora kako bi osigurali prikladnu razinu likvidnosti, posebno ako se revidira iznos korektivnog faktora predviđen u članku 224. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili je došlo do promjene preostalog roka do dospjeća imovine ili drugih čimbenika povezanih s održivosti druge ugovorne strane.
- (5) Metodologije procjene kreditne kvalitete navedene u članku 19. stavku 3. trebale bi biti dovoljno razborite kako bi se osiguralo da su svi kvalitativni i kvantitativni kriteriji na kojima se temelje procjene kreditne kvalitete pouzdani i prikladni za pravilnu procjenu kreditne kvalitete instrumenata prihvatljivih za ulaganje. Osim toga, trebalo bi se osigurati da su makroekonomski i mikroekonomski čimbenici koje upravitelji novčanih fondova uzimaju u obzir pri procjeni kreditne kvalitete relevantni za određivanje kreditne kvalitete izdavatelja ili instrumenta prihvatljivog za ulaganje.
- (6) Kako bi se osiguralo da su instrumenti u koje upravitelji novčanih fondova namjeravaju ulagati dovoljno kvalitetni, upravitelji novčanih fondova trebali bi provoditi procjenu kreditne kvalitete svaki put kad namjeravaju ulagati. Kako bi se izbjeglo zaobilaženje zahtjeva iz Uredbe (EU) 2017/1131 u skladu s kojim upravitelji novčanih fondova ulažu jedino u instrumente koji su dobili pozitivnu ocjenu kreditne kvalitete, upravitelji novčanih fondova trebali bi, prije provedbe same procjene kreditne kvalitete, u okviru metodologije za kreditnu kvalitetu jasno utvrditi kriterije za pozitivnu ocjenu instrumenata prihvatljivih za ulaganje novčanih fondova.
- (7) Metodologija i kriteriji koji se upotrebljavaju za procjene kreditne kvalitete trebali bi se dosljedno primjenjivati osim ako postoji objektivni razlog za odstupanje od njih. Trebali bi se utvrditi kriteriji i metodologija za višekratnu upotrebu, ne samo za pojedinačni slučaj u određenom trenutku. Dosljednom primjenom kriterija i metodologije trebalo bi se olakšati praćenje procjene kreditne kvalitete.
- (8) Kako bi se osigurala ispravna kvantifikacija kreditnog rizika izdavatelja i relativnog rizika neispunjavanja obveza izdavatelja i instrumenta, kako se zahtijeva člankom 20. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1131, upravitelji novčanih fondova trebali bi primjenjivati relevantne kvantitativne kriterije koji su dostupni na tržištu. Međutim, trebali bi moći primjenjivati i dodatne čimbenike ako su oni relevantni.
- (9) Procjena kreditne kvalitete izdavatelja jedna je od najvažnijih procjena koja se treba provesti jer se njome osigurava prva razina jamstva kvalitete imovine. Stoga bi upravitelji novčanih fondova u mjeri u kojoj je to moguće trebali uzimati u obzir sve čimbenike koji su relevantni za procjenu kvalitativnih i kvantitativnih kriterija kreditnog rizika za izdavatelja instrumenta.
- (10) U iznimnim okolnostima, posebno u uvjetima tržišnog stresa, upravitelji novčanih fondova trebali bi moći donijeti odluke o ulaganju kojima se odstupa od rezultata procjene kreditne kvalitete ako su takve odluke o ulaganju u interesu ulagatelja i pod uvjetom da su obrazložene i pravilno dokumentirane.
- (11) Budući da kvaliteta instrumenata može varirati tijekom vremena, procjena kreditne kvalitete ne bi trebala biti jednokratna, već bi se trebala provoditi kontinuirano. Nadalje, procjene bi se trebale revidirati, posebno u slučaju bitne promjene, kako se navodi u članku 19. stavku 4. točki (d) Uredbe (EU) 2017/1131, makroekonomskog ili mikroekonomskog okruženja koja bi mogla utjecati na postojeću procjenu kreditne kvalitete instrumenta.
- (12) Upravitelji novčanih fondova ne bi se trebali automatski pretjerano oslanjati na vanjski kreditni rejting. Stoga bi se činjenica da je agencija za kreditni rejting smanjila kreditni rejting ili izgleda povezane s rejtingom koje je dodijelila izdavatelju ili instrumentu trebala smatrati bitnom promjenom samo ako se procijeni i stavi u odnos s drugim kriterijima. Zbog toga bi upravitelji novčanih fondova i dalje trebali biti obvezni provesti vlastitu procjenu čak i ako je došlo do navedenog smanjenja.
- (13) Kolateral u okviru obratnih repo ugovora trebao bi biti visoke kvalitete i ne biti u visokoj korelaciji s ispunjavanjem obveza druge ugovorne strane. Stoga bi procjena njegove kreditne kvalitete trebala biti pozitivna. Budući da nema razloga za razlikovanje procjena koje upravitelji novčanih fondova provode kad ulažu izravno u prihvatljivu imovinu i procjena koje provode kad primaju imovinu kao kolateral, u oba bi se slučaja procjena kreditne kvalitete trebala temeljiti na istim kriterijima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

- (14) Uredba (EU) 2017/1131 sadržava tri ovlaštenja u skladu s kojima Komisija može pobliže odrediti ili izmijeniti određene odredbe utvrđene u toj uredbi. Cilj je tih ovlaštenja isti: osigurati da se novčani fondovi ulažu u odgovarajuću prihvatljivu imovinu. Kako bi se osigurala usklađenost i dosljednost tih zahtjeva i osobama na koje se ti zahtjevi primjenjuju dao njihov pregled na jednom mjestu, ti bi se zahtjevi trebali uvrstiti u jednu uredbu.
- (15) Datum primjene ove Delegirane uredbe trebao bi biti usklađen s datumom primjene Uredbe (EU) 2017/1131 kako bi se osiguralo da se sva pravila i zahtjevi primjenjuju na novčane fondove od istog datuma. Datum primjene odredbe o izmjeni u kojoj se upućuje na kriterije za STS sekuritizacije i ABCP-ove trebao bi biti jednak datumu primjene Uredbe (EU) 2017/2402,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

KRITERIJI ZA UTVRĐIVANJE JEDNOSTAVNE, TRANSPARENTNE I STANDARDIZIRANE (STS) SEKURITIZACIJE ILI JEDNOSTAVNOG, TRANSPARENTNOG I STANDARDIZIRANOG KOMERCIJALNOG ZAPISA OSIGURANOG IMOVINOM (ABCP)

(članak 15. stavak 7. Uredbe (EU) 2017/1131)

Članak 1.

Izmjena Uredbe (EU) 2017/1131

U članku 11. stavku 1. Uredbe (EU) 2017/1131 točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) jednostavna, transparentna i standardizirana (STS) sekuritizacija, kako je utvrđena u skladu s kriterijima i uvjetima iz članka 20., 21. i 22. Uredbe (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća (*), ili STS ABCP, kako je utvrđen u skladu s kriterijima i uvjetima iz članka 24., 25. i 26. te uredbe.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi specifičnog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).”

POGLAVLJE 2.

KVANTITATIVNI I KVALITATIVNI ZAHTJEVI ZA KREDITNU KVALITETU ZA IMOVINU PRIMLJENU U OKVIRU OBRATNIH REPO UGOVORA

(članak 15. stavak 7. Uredbe (EU) 2017/1131)

Članak 2.

Kvantitativni i kvalitativni zahtjevi za likvidnost za imovinu iz članka 15. stavka 6. Uredbe (EU) 2017/1131

1. Obratni repo ugovori kako su navedeni u članku 15. stavku 6. Uredbe (EU) 2017/1131 zadovoljavaju utvrđene tržišne standarde i njihovi uvjeti omogućuju upraviteljima novčanih fondova da u potpunosti ostvare svoja prava u slučaju neispunjanja obveza druge ugovorne strane u takvim ugovorima ili u slučaju njihova prijevremenog raskida te daju upraviteljima novčanih fondova neograničeno pravo na prodaju sve imovine koju su primili kao kolateral.
2. Imovina iz članka 15. stavka 6. Uredbe (EU) 2017/1131 podliježe primjeni korektivnog faktora koji je jednak korektivnim faktorima iz članka 224. stavka 1. tablica 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 za predmetni preostali rok do dospijanja, u odnosu na petodnevno razdoblje likvidacije i najveću procjenu u smislu stupnja kreditne kvalitete.
3. Upravitelji novčanih fondova prema potrebi primjenjuju dodatni korektivni faktor uz onaj iz stavka 2. Kako bi procijenili je li takav dodatni korektivni faktor potreban, uzimaju u obzir sve sljedeće čimbenike:
 - (a) procjena kreditne kvalitete druge ugovorne strane u obratnom repo ugovoru;
 - (b) razdoblje marže za rizik, kako je definirano u članku 272. točki 9. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (c) procjena kreditne kvalitete izdavatelja ili imovine koja se upotrebljava kao kolateral;
 - (d) preostali rok do dospijeca imovine koja se upotrebljava kao kolateral;
 - (e) volatilnost cijene imovine koja se upotrebljava kao kolateral.
4. Za potrebe stavka 3. upravitelji novčanih fondova utvrđuju jasnu politiku u pogledu korektivnih faktora prilagođenu svakoj imovini iz članka 15. stavka 6. Uredbe (EU) 2017/1131 koja je primljena kao kolateral. Ta se politika dokumentira i na njoj se temelji svaka odluka o primjeni određenog korektivnog faktora na vrijednost imovine.
5. Upravitelji novčanih fondova redovito revidiraju korektivni faktor iz stavka 2. uzimajući u obzir promjene u preostalom roku do dospijeca imovine koja se upotrebljava kao kolateral. Revidiraju i dodatni korektivni faktor iz stavka 3. kad god se promijene čimbenici navedeni u tom stavku.
6. Stavci od 1. do 5. ne primjenjuju se ako je druga ugovorna strana u obratnom repo ugovoru jedno od sljedećeg:
- (a) kreditna institucija nad kojom se provodi nadzor na temelju Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili kreditna institucija kojoj je izdano odobrenje za rad u trećoj zemlji ako se u njoj primjenjuju bonitetni nadzorni i regulatorni zahtjevi koji su istovrijedni onima koji se primjenjuju u Uniji;
 - (b) investicijsko društvo nad kojim se provodi nadzor na temelju Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ili investicijsko društvo iz treće zemlje ako se u njoj primjenjuju bonitetni nadzorni i regulatorni zahtjevi koji su istovrijedni onima koji se primjenjuju u Uniji;
 - (c) društvo za osiguranje nad kojim se provodi nadzor na temelju Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ ili društvo za osiguranje iz treće zemlje ako se u njoj primjenjuju bonitetni nadzorni i regulatorni zahtjevi koji su istovrijedni onima koji se primjenjuju u Uniji;
 - (d) središnja druga ugovorna strana kojoj je izdano odobrenje za rad na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
 - (e) Europska središnja banka;
 - (f) nacionalna središnja banka;
 - (g) središnja banka treće zemlje ako se u toj zemlji primjenjuju bonitetni nadzorni i regulatorni zahtjevi koji su priznati kao istovrijedni onima koji se primjenjuju u Uniji u skladu s člankom 114. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 575/2013.

POGLAVLJE 3.

KRITERIJI ZA PROCJENU KREDITNE KVALITETE

(članak 22. Uredbe (EU) 2017/1131)

Članak 3.

Kriteriji za validaciju metodologija unutarnje procjene kreditne kvalitete iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1131

1. Upravitelji novčanih fondova validiraju metodologije procjene kreditne kvalitete iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1131 ako one ispunjavaju sve sljedeće kriterije:
- (a) metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete primjenjuju se na sustavan način za različite izdavatelje i instrumente;
 - (b) metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete temelje se na dostatnom broju relevantnih kvalitativnih i kvantitativnih kriterija;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

- (c) kvalitativni i kvantitativni ulazni podaci za metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete pouzdani su i temelje se na uzorcima podataka primjerene veličine;
 - (d) prethodne unutarnje procjene kreditne kvalitete dobivene primjenom metodologija unutarnje procjene kreditne kvalitete propisno su preispitali upravitelji predmetnih novčanih fondova kako bi utvrdili jesu li metodologije procjene kreditne kvalitete prikladan pokazatelj kreditne kvalitete;
 - (e) metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete sadržavaju kontrole i postupke za svoj razvoj i s time povezana odobravanja koji omogućuju odgovarajuće provjere;
 - (f) metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete uključuju čimbenike koje upravitelji novčanih fondova smatraju relevantnima za utvrđivanje kreditne kvalitete izdavatelja ili instrumenta;
 - (g) u metodologijama unutarnje procjene kreditne kvalitete sustavno se za izradu svih procjena kreditne kvalitete primjenjuju ključne pretpostavke kreditne kvalitete i potporni kriteriji osim ako postoji objektivan razlog za odstupanje od tog zahtjeva;
 - (h) metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete sadržavaju postupke kojima se osigurava da su kriteriji iz točaka (b), (c) i (g) kojima se podupiru relevantni čimbenici u metodologijama unutarnje procjene kreditne kvalitete pouzdani i relevantni za izdavatelja ili instrument koji se ocjenjuje.
2. U okviru postupka validacije metodologija unutarnje procjene kreditne kvalitete upravitelji novčanih fondova procjenjuju osjetljivost metodologija na promjene pretpostavki odnosno kriterija kreditne kvalitete na kojima se one temelje.
3. Upravitelji novčanih fondova uspostavljaju postupke kojima se osigurava da se nepravilnosti i nedostaci koji se utvrde retroaktivnim testiranjem iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1131 utvrde i na odgovarajući način riješe.
4. Metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1131:
- (a) nastavljaju se upotrebljavati osim ako postoje objektivni razlozi za zaključak da se metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete trebaju izmijeniti ili prestati primjenjivati;
 - (b) omogućuju brzo uključivanje nalaza iz tekućeg praćenja ili preispitivanja, posebno ako bi promjene strukturnih makroekonomskih ili financijskih tržišnih uvjeta mogle utjecati na procjenu kreditne kvalitete koja se provodi primjenom tih metodologija unutarnje procjene kreditne kvalitete;
 - (c) omogućuju usporedbu prethodnih unutarnjih procjena kreditne kvalitete.
5. Metodologija unutarnje procjene kreditne kvalitete iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1131 bez odgode se poboljšava ako preispitivanje, uključujući validaciju, pokaže da nije prikladna za osiguranje sustavne procjene kreditne kvalitete.
6. Unutarnjim postupkom procjene kreditne kvalitete unaprijed se utvrđuju situacije u kojima se smatra da je unutarnja procjena kreditne kvalitete pozitivna.

Članak 4.

Kriteriji za kvantifikaciju kreditnog rizika i relativnog rizika neispunjavanja obveza izdavatelja i instrumenta, kako se navodi u članku 20. stavku 2. točki (a) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Kriteriji za kvantifikaciju kreditnog rizika izdavatelja i relativnog rizika neispunjavanja obveza izdavatelja i instrumenta, kako se navodi u članku 20. stavku 2. točki (a) Uredbe (EU) 2017/1131, jesu sljedeći:
- (a) informacije o određivanju cijena obveznica, uključujući kreditne marže i cijene usporedivih instrumenata s fiksnim prinosom i povezanih vrijednosnih papira;
 - (b) određivanje cijena instrumenata tržišta novca u odnosu na izdavatelja, instrument ili sektor djelatnosti;
 - (c) informacije o cijenama ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, uključujući marže razmjene na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza za usporedive instrumente;
 - (d) statistika neispunjavanja obveza koja se odnosi na izdavatelja, instrument ili sektor djelatnosti;

- (e) financijski indeksi koji se odnose na geografski položaj, sektor djelatnosti ili kategoriju imovine izdavatelja ili instrumenta;
 - (f) financijske informacije koje se odnose na izdavatelja, uključujući omjere profitabilnosti, koeficijent pokriva kamata, parametre financijske poluge i određivanje cijene novih izdanja, uključujući postojanje podređenih vrijednosnih papira.
2. Upravitelji novčanih fondova prema potrebi primjenjuju dodatne kriterije uz one iz stavka 1.

Članak 5.

Kriteriji za utvrđivanje kvalitativnih pokazatelja koji se odnose na izdavatelja instrumenta navedenih u članku 20. stavku 2. točki (b) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Kriteriji za utvrđivanje kvalitativnih pokazatelja koji se odnose na izdavatelja instrumenta navedenih u članku 20. stavku 2. točki (b) Uredbe (EU) 2017/1131 jesu sljedeći:
- (a) analiza odnosne imovine, što za sekuritizacijsku izloženost uključuje kreditni rizik izdavatelja i kreditni rizik odnosne imovine;
 - (b) analiza svih strukturnih aspekata relevantnih instrumenata koje izdaje izdavatelj, što za strukturirane financijske instrumente uključuje analizu operativnog rizika i rizika druge ugovorne strane koji su svojstveni tom strukturiranom financijskom instrumentu;
 - (c) analiza relevantnih tržišta, uključujući volumen i likvidnost tih tržišta;
 - (d) analiza država, uključujući opseg eksplicitnih i nepredviđenih obveza i veličinu deviznih pričuva u usporedbi s deviznim obvezama;
 - (e) analiza upravljačkog rizika povezanog s izdavateljem, uključujući prevare, kazne zbog povrede, sporove, ispravke financijskih izvještaja, izvanredne stavke, fluktuaciju rukovodstva, koncentraciju dužnika i kvalitetu revizije;
 - (f) istraživanje izdavatelja ili tržišnog sektora u pogledu vrijednosnih papira;
 - (g) prema potrebi, analiza kreditnih rejtinga ili izgleda povezanih s rejtingom koje je izdavatelju instrumenta dodijelila agencija za kreditni rejting koja je registrirana pri ESMA-i i odabrao ju je upravitelj novčanog fonda ako je to prikladno za portfelj ulaganja novčanog fonda.
2. Upravitelji novčanih fondova prema potrebi primjenjuju dodatne kriterije uz one iz stavka 1.

Članak 6.

Kriteriji za utvrđivanje kvalitativnih pokazatelja kreditnog rizika koji se odnose na izdavatelja instrumenta navedenih u članku 20. stavku 2. točki (b) Uredbe (EU) 2017/1131

U mjeri u kojoj je to moguće upravitelji novčanih fondova procjenjuju sljedeće kvalitativne kriterije za kreditni rizik u pogledu izdavatelja instrumenta:

- (a) financijska situacija izdavatelja ili, ako je primjereno, jamca;
- (b) izvori likvidnosti izdavatelja ili, ako je primjereno, jamca;
- (c) sposobnost reakcije izdavatelja na buduće događaje na razini tržišta i događaje posebno povezane s izdavateljem, uključujući sposobnost otplate duga u iznimno nepovoljnoj situaciji;
- (d) snaga izdavateljeva sektora u okviru gospodarstva u odnosu na gospodarska kretanja i na konkurentski položaj izdavatelja u tom sektoru.

Članak 7.

Odstupanja

1. Upravitelji novčanih fondova mogu odstupati od rezultata metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete samo u iznimnim okolnostima, uključujući uvjete tržišnog stresa, te ako postoji objektivan razlog za takvo postupanje. Ako upravitelji novčanih fondova odstupaju od rezultata metodologije unutarnje procjene kvalitete, takvu odluku dokumentiraju.
2. U okviru postupka dokumentiranja iz stavka 1. upravitelji novčanih fondova navode osobu odgovornu za odluku te objektivan razlog za donošenje takve odluke.

Članak 8.

Bitna promjena iz članka 19. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Bitna promjena iz članka 19. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) 2017/1131 postoji u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se bitno promijenio bilo koji od sljedećih elemenata:
 - i. informacije o određivanju cijena obveznica, uključujući kreditne marže i cijene usporedivih instrumenata s fiksnim prinosom i povezanih vrijednosnih papira;
 - ii. informacije o cijenama ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza, uključujući marže razmjene na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza za usporedive instrumente;
 - iii. statistika neispunjavanja obveza koja se odnosi na izdavatelja ili instrument;
 - iv. financijski indeksi koji se odnose na geografski položaj, sektor djelatnosti ili kategoriju imovine izdavatelja ili instrumenta;
 - v. analiza odnosne imovine, posebno za strukturirane instrumente;
 - vi. analiza relevantnih tržišta, uključujući volumen i likvidnost tih tržišta;
 - vii. analiza strukturnih aspekata relevantnih instrumenata;
 - viii. istraživanje u pogledu vrijednosnih papira;
 - ix. financijska situacija izdavatelja;
 - x. izvori likvidnosti izdavatelja;
 - xi. sposobnost reakcije izdavatelja na buduće događaje na razini tržišta i događaje posebno povezane s izdavateljem, uključujući sposobnost otplate duga u iznimno nepovoljnoj situaciji;
 - xii. snaga izdavateljeva sektora u okviru gospodarstva u odnosu na gospodarska kretanja i na konkurentski položaj izdavatelja u tom sektoru;
 - xiii. analiza kreditnih rejtinga ili izgleda povezanih s rejtingom koje je izdavatelju instrumenta dodijelila jedna ili više agencija za kreditni rejting koje je odabrao upravljač novčanog fonda zbog prikladnosti za portfelj ulaganja novčanog fonda;
 - (b) kreditni rejting za instrument tržišta novca, sekuritizaciju ili ABCP smanjen je na razinu nižu od dva najviša kratkoročna kreditna rejtinga koje je dodijelila agencija za kreditni rejting uređena i certificirana u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
2. Upravitelji novčanih fondova procjenjuju bitnu promjenu kriterija iz stavka 1. točke (a) uzimajući u obzir čimbenike rizika i rezultate scenarija testiranja otpornosti na stres iz članka 28. Uredbe (EU) 2017/1131.
3. Za potrebe stavka 1. točke (b) upravitelji novčanih fondova uspostavljaju unutarnji postupak za odabir agencija za kreditni rejting koje najbolje odgovaraju konkretnom portfelju ulaganja predmetnog novčanog fonda i za utvrđivanje učestalosti kojom će novčani fond pratiti rejtinge tih agencija.
4. Upravitelji novčanih fondova uzimaju u obzir smanjenje rejtinga iz stavka 1. točke (b) te, dođe li do takvog smanjenja, provode vlastitu procjenu u skladu sa svojom metodologijom unutarnje procjene kreditne kvalitete.
5. Revizija metodologije unutarnje procjene kreditne kvalitete predstavlja bitnu promjenu iz članka 19. stavka 4. točke (d) Uredbe (EU) 2017/1131, osim ako upravitelji novčanih fondova mogu dokazati da promjena nije bitna.

Članak 9.

Kvantitativni i kvalitativni zahtjevi za kreditnu kvalitetu za imovinu iz članka 15. stavka 6. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1131

Upravitelji novčanih fondova primjenjuju članke od 3. do 8. ove Uredbe pri procjeni kreditne kvalitete likvidnih prenosivih vrijednosnih papira ili instrumenata tržišta novca iz članka 15. stavka 6. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1131.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting (SL L 302, 17.11.2009., str. 1.).

Članak 10.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 21. srpnja 2018., osim članka 1., koji se primjenjuje od 1. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. travnja 2018.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER
